

The Deity of Yeshua

Tim Hegg • from the TorahResource Newsletter •
January, 2007 • Vol. 4, No. 1

“But I, brethren, if I still preach circumcision, why am I still persecuted? Then the stumbling block of the cross has been abolished” (Gal 5:11).

Paul recognized that the preaching of the “cross” constituted a stumbling block, particularly to his Jewish brothers and sisters. He says this in 1Cor 1:23, “but we preach Messiah crucified, to Jews a stumbling block and to Gentiles foolishness.” Paul knew of only one way for a sinner to be reckoned as righteous before God: by faith in Yeshua as the only effectual, eternal atonement for sin. Paul’s reasoning in Gal 5:11 is clear: if he was still preaching that righteousness could be obtained through having a Jewish status (circumcision), then the cross was not essential. And it was the preaching of the cross as essential, as the only way for salvation, that constituted the stumbling block for the Jews.

This was made clear to us again as we attended the annual meeting of the Society of Biblical Literature in Washington DC. As we spoke with a Jewish professor there, he reminded us that His primary difficulty with us as followers of Yeshua was “that man on the stick,” by which he meant the whole matter of Yeshua’s crucifixion and the central place He holds as the suffering Messiah for His people.

It is clear, however, that if Yeshua were presented as simply a well respected Sage of the 1st Century who died for His convictions, no such difficulty would exist. Many Jewish Sages were put to death by Rome and are venerated as being heros of the Jewish faith. What makes Yeshua different from these in the eyes of modern Judaism, however, is that the followers of Yeshua claim He was more than a man; more than even the greatest of men. Wrapped up in the mystery of the Messiah Yeshua is the clear biblical fact that He is divine. In short, it is the fact that we believe Yeshua to be Immanuel, “God with us,” that marks the ultimate dividing line between us and rabbinic Judaism. We believe Yeshua is worthy to be worshipped; rabbinic Judaism considers such worship to be idolatry.

It is no wonder, then, that in the emerging Torah communities of our day, the issue of Yeshua’s deity is once again being debated. Since rabbinic Judaism constitutes the only long-standing tradition that has maintained the viability of the Torah, and since we are seeking to recover the Torah as a way of life, we have come to a deep appreciation for much of rabbinic Judaism. “But how,” we wonder, “could the traditional synagogue have so many beautiful and helpful Torah

De Godheid van Yeshua

Tim Hegg • uit de TorahResource Nieuwsbrief •
januari 2007 • Vol. 4, nr. 1

"Maar ik, broeders, als ik nog besnijdenis predik, waarom wordt ik nog steeds vervolgd? Dan is aan de struikelblok van het kruis een einde gekomen"(Gal. 5:11).

Paulus erkende dat de prediking van het "kruis" een struikelblok in het bijzonder voor zijn Joodse broeders en zusters vormde. Hij zegt dit in 1 Kor 1:23, "maar wij prediken gekruisigde Messias, voor Joden een struikelblok en voor heidenen dwaasheid." Paulus wist van slechts een manier voor een zondaar om als rechtvaardig voor God erkend te worden: door het geloof in Yeshua als de enige doeltreffende, eeuwige verzoening voor de zonde. Paulus' redenering in Gal 5:11 is duidelijk: als hij nog steeds predikte dat gerechtigheid kon verkregen worden door het hebben van een joodse status (besnijdenis), dan was het kruis niet essentieel. En het was de prediking van het kruis als essentieel, als de enige manier voor redding, dat het struikelblok voor de Joden vormde.

Dit werd ons weer duidelijk gemaakt toen we de jaarlijkse bijeenkomst van de Society of Biblical Literature in Washington DC bijwoonden. Als we met een Joodse professor daar spraken, herinnerde hij ons eraan dat Zijn primaire moeilijkheid met ons als volgelingen van Yeshua was "die mens op de staak", waarmee hij bedoelde de hele kwestie van Yeshua's kruisiging en de centrale plaats die Hij heeft als de lijdende Messias voor Zijn volk.

Het is echter duidelijk dat, als Yeshua als gewoon een gerespecteerde Wijze van de 1ste eeuw werd gepresenteerd die voor Zijn overtuigingen stierf, zou er niet zo'n moeilijkheid zijn. Veel joodse geleerden werden door Rome ter dood gebracht en worden als helden van het Joodse geloof vereerd. Wat maakt dat Yeshua van dezen in de ogen van het huidige Jodendom verschilt, is echter dat de volgelingen van Yeshua met klem beweerden dat Hij meer was dan een mens, meer zelfs dan de grootste onder de mensen. Gehuld in het mysterie van de Messias is Yeshua het duidelijke bijbelse feit dat Hij goddelijk is. In het kort is het dat feit dat we geloven dat Yeshua Immanuel is, "God met ons", dat de ultieme scheidslijn tussen ons het rabbijnse Jodendom markeert. Wij geloven dat Yeshua het waard is om aanbeden te worden; het rabbijnse jodendom beschouwt zo'n aanbeding als afgoderij.

Het is dan ook niet verwonderlijk, dat in de opkomende Torah gemeenschappen van onze tijd, de kwestie van de godheid van Yeshua opnieuw ter discussie komt. Aangezien het rabbijnse Jodendom de enige traditie sinds lang vertegenwoordigt die de levensvatbaarheid van de Thora in stand houdt, en omdat we op zoek zijn naar de herstelling van de Thora als manier van leven, zijn wij tot een diepe waardering voor een groot deel van het rabbijnse Jodendom gekomen. "Maar hoe," vragen we ons af, "konden de traditionele synagogen zoveel mooie en nuttige Torah

traditions and be so wrong about Yeshua?" Unfortunately, some have answered this question by suggesting that the traditional synagogue is only partially wrong about Yeshua. They error in failing to receiving Him as Messiah, but they are right when they say that the Messiah is only a man, not God. In this way, Yeshua is put forward as the greatest of Sages to have ever lived, a truly righteous man, but in no way divine. Such a perspective appears to solve two difficulties. First, it takes away one of the major contentions that rabbinic Judaism has with the followers of Yeshua, and secondly, it seems to solve one of the greatest problems posed by the belief in Yeshua's deity, namely, how one can maintain a vital monotheism (only one God) and believe that Yeshua is divine. For some, the belief in the deity of Yeshua suggests that there is more than one God. But giving way on the deity of Yeshua brings grave problems rather than solving difficulties. Primarily, a non-divine Yeshua is not the Yeshua of the Scriptures and is not therefore the Messiah Who saves sinners. It is no wonder that those who have denied the deity of Yeshua very often also teach that there are more ways to obtain eternal salvation than through Yeshua's death, resurrection, ascension and intercession. Once Yeshua is considered no more than a venerable Sage, His death for sinners is also downgraded. While it may be viewed as a very important example of self-sacrifice and love, it is no longer seen as essential for God's plan of salvation. It is not uncommon to hear those who have taken such a position teaching that a righteous standing before God can be obtained through genuine repentance and the doing of the *mitzvot*.

But the Scriptures speak differently on this matter. John, in the opening of his Gospel, writes that "In the beginning was Word, the Word was with God and the Word was God" (John 1:1). John is clearly mimicking the words of Gen 1:1, "In the beginning God created the heavens and the earth." He intends us to know that in the same way that Moses begins the Torah with God but without any suggestion that God Himself had a beginning, so he begins his Gospel with "In the beginning was the Word," implying that the Word also had no beginning. Moreover, the Greek literally says "and the Word was *to* God," meaning that the Word had an intimate, face-to-face relationship with God, a relationship that bespeaks equality. Then John writes "and the Word was God." After expressing relationship in the phrase "the Word was *to* God," John makes the inexplicable statement that "the Word was God." In these two statements John expresses both the Word's distinctive individuality and His absolute oneness with the Father. Moreover, John leaves us no doubts as to Whom he refers as the Word. In v. 14 he gives a clear explanation: "And the

tradities hebben en zo fout zitten over Yeshua?" Helaas, hebben sommige deze vraag beantwoord door te suggereren dat de traditionele synagoge slechts gedeeltelijk fout zit over Yeshua. Hun fout ligt in het Hem niet als Messias ontvangen, maar ze hebben gelijk als ze zeggen dat de Messias slechts een mens is, niet God. Op deze manier wordt Yeshua naar voren geschoven als de grootste der wijzen die ooit hebben geleefd, een echt rechtvaardig man, maar op geen enkele wijze goddelijk. Een dergelijk perspectief lijkt twee moeilijkheden op te lossen. Ten eerste neemt het een van de belangrijkste twistpunten weg die het rabbijnse jodendom met de volgelingen van Yeshua heeft, en ten tweede, lijkt het een van de grootste problemen in verband met het geloof in Yeshua's godzijn op te lossen, namelijk hoe men een vitaal monotheïsme (slechts één God) kan handhaven en geloven dat Yeshua goddelijk is. Voor sommigen doet het geloof in de godheid van Yeshua vermoeden dat er meer dan één God is. Maar voorrang verlenen aan de godheid van Yeshua brengt ernstige problemen in plaats van moeilijkheden oplossen. In de eerste plaats is een niet-goddelijke Yeshua niet de Yeshua van de Schriften en is dus niet de Messias die zondaars redt. Het is geen wonder dat degenen die de godheid van Yeshua hebben ontkend ook heel vaak leren dat er meer manieren zijn om eeuwig heil te verkrijgen dan door de dood, de opstanding, de hemelvaart en de voorspraak van Yeshua. Van zodra Yeshua niet meer dan een eerbiedwaardige Wijze wordt beschouwd, wordt ook Zijn dood voor zondaars verlaagd. Hoewel het kan worden gezien als een zeer belangrijk voorbeeld van zelfopoffering en liefde, wordt het niet langer gezien als essentieel voor Gods verlossingsplan. Het is niet ongewoon om degenen die een dergelijke positie hebben ingenomen te horen leren dat een rechtvaardig staan voor God kan worden verkregen d.m.v. oprecht berouw en het doen van de *mitswot*. Maar de Schrift spreekt over deze kwestie anders. Johannes, bij de inleiding van zijn evangelie, schrijft dat "In het begin Woord was, het Woord was bij God en het Woord was God" (Johannes 1:1). Johannes is duidelijk de woorden van Gen 1:1 aan het nabootsen: "In den beginne schiep God de hemel en de aarde." Hij wil ons laten weten dat op dezelfde manier waarop dat Mozes de Thora met God begint, zonder enige suggestie dat God zelf een begin had, begint hij dus zijn evangelie met "In den beginne was het Woord," wat impliceert dat het Woord ook geen begin had. Bovendien zegt het Grieks letterlijk "en het Woord was *bij* God", wat betekent dat het Woord een intieme, onder-vier-ogen relatie met God had, een relatie die van gelijkheid getuigt. Dan schrijft Johannes "en het Woord was God." Na het uitdrukken van een relatie in de zin "het Woord was *bij* God," doet Johannes de onverklaarbare uitspraak dat "het Woord God was." In deze twee uitspraken drukt Johannes zowel de aparte individualiteit van het Woord uit als Zijn absolute eenheid met de Vader. Bovendien laat Johannes er geen twijfel over bestaan naar Wie hij met het Woord bedoelt. In v. 14 geeft hij een duidelijke uitleg: "En het Woord werd vlees en heeft onder ons ge-

Word became flesh and dwelt among us, and we beheld His glory, the glory as of the only begotten from the Father, full of grace and truth." Much, of course, has been written on John's Prologue to his Gospel, and many have tried to find other ways of explaining John's words. Some have felt that his statement regarding Yeshua's divine nature is far too bold to have been even thinkable in 1st Century Judaism. But a study of other early Jewish literature, such as the Melchizedek text from Qumran (11Q13), shows that ascribing divine attributes to an exalted human figure is clearly not outside of the scope of early Judaism.

Another controversial verse in John's Prologue is v. 18. Here, textual variants have given rise to various translations. For instance, the KJV has: "No man hath seen God at any time; the only begotten Son, which is in the bosom of the Father, he hath declared him." However, some of the older Greek manuscripts have "only begotten God" rather than "only begotten Son." Indeed, the word translated "only begotten" does not speak so much to being *born* as to being *unique*. Thus, the same Greek word *monogenes* is used of Isaac in Gen 22:2, "take now your son, your only (monogenes) son..." Thus, the NIV translation of John 1:18 is on the mark: "No one has ever seen God, but God the One and Only, who is at the Father's side, has made him known." The ESV, NRSV and the NASB also follow a similar rendering. The reason these translators opted for the reading "only begotten God" rather than "only begotten Son" is because the weight of manuscript evidence favors this reading. Here, as in the opening verse of the Prologue (and thus forming a literary *inclusio*) John, without further explanation, explicitly refers to Yeshua as God existing "in the bosom of the Father" (the literal translation of the Greek, corresponding to the NIV's "at the Father's side").

Of course, John is not the only one to record such explicit statements about Yeshua's divine nature. Paul also incorporates into his epistles two hymns that were apparently well known among the congregations of The Way: 1Tim 3:16 and Phil 2:6-11. The hymn in 1Tim 3:16 speaks of Yeshua as "revealed in the flesh," meaning "revealed as a human being." The fact that he speaks of Yeshua being "revealed" emphasizes the fact that Yeshua existed before He was born as a babe in Bethlehem. This corresponds to Yeshua's own words when He said, "Before Abraham was, I am" (John 8:58). He did not say "Before Abraham was, I was" but "I am." The reaction of the people who took up stones to kill Yeshua at this point, makes it clear that His words of "I am" were well understood as an assertion of being eternal.

woond en wij hebben Zijn heerlijkheid gezien, de heerlijkheid als van de eniggeborene van de Vader, vol van genade en waarheid." Veel werd er, natuurlijk, over de inleiding van Johannes op zijn evangelie geschreven, en velen hebben geprobeerd om de woorden van Johannes op andere manieren uit te leggen. Sommigen hebben het gevoel dat zijn verklaring m.b.t. Yeshua's goddelijke natuur veel te gedurfd is om bij het Jodendom van de 1ste eeuw zelfs maar denkbaar te zijn geweest. Maar een studie van andere oude joodse literatuur, zoals het Melchizedektext uit Qumran (11Q13), toont aan dat het toeschrijven van goddelijke eigenschappen aan een verheven menselijke figuur duidelijk niet buiten de grenzen van het oude Jodendom valt. Een ander controversieel vers in Johannes' Proloog is v. 18. Hier hebben tekstuele varianten aanleiding gegeven tot verschillende vertalingen. Zo heeft de KJV: "Niemand heeft ooit God op elk gewenst moment gezien, de eniggeboren Zoon, die aan de boezem des Vaders is, Hij heeft doen kennen." Echter, sommige van de oudere Griekse manuscripten hebben "eniggeboren God" in plaats van "eniggeboren Zoon." Het woord met "eniggeboren" vertaald spreekt inderdaad niet zozeer van *geboren* worden als van *uniek* zijn. Aldus wordt hetzelfde Griekse woord *monogenes* wordt gebruikt van Isaac in Gen 22:2, "neem nu uw zoon, uw *enige* (*monogenes*) zoon..." De NIV vertaling (van 1984) van Johannes 1:18 is dus precies: "Niemand heeft ooit God gezien, maar God de Ene en Enige, die aan de zijde van de Vader is, heeft hem doen kennen." De ESV, NRSV en de NASB hebben ook een soortgelijke vertaling. De reden dat deze vertalers voor de lezing "eniggeboren God" kozen in plaats van "eniggeboren Zoon" is omdat het gewicht aan bewijs uit de manuscripten ten gunsten van deze lezing is. Net als in het openingsvers van de proloog (en dus een literaire *inclusio* vormend) verwijst Johannes hier, zonder verdere uitleg, expliciet naar Yeshua als God "in de schoot van de Vader" bestaand (de letterlijke vertaling van de Griekse, overeenkomend met de "aan de zijde van de Vader" bij de NIV).

Natuurlijk is Johannes niet de enige die een dergelijke expliciete uitspraken over Yeshua's goddelijke natuur opschrijft. Paulus heeft ook in zijn brieven twee lofzangen die blijkbaar goed bekend waren bij de gemeenten van De Weg: 1Tim 3:16 en Phil 2:6-11. De lofzang in 1Timoteüs 3:16 spreekt van Yeshua als "geopenbaard in de vlees," d.w.z. "geopenbaard als een menselijk wezen." Het feit dat hij spreekt van het "geopenbaard" worden van Yeshua, benadrukt het feit dat Yeshua bestond voordat Hij als een baby in Bethlehem werd geboren. Dit komt overeen met Yeshua's eigen woorden toen Hij zei: "Eer Abraham was, ben Ik" (Johannes 8:58). Hij zei niet: "Eer Abraham was, was ik" maar "*ben* Ik." De reactie van de mensen die dan stenen opraapten om Yeshua op dit punt te doden, maakt duidelijk dat Zijn woorden van "Ik ben" goed werden begrepen als een bewering van eeuwig zijn.

This is one of the clear points made in the second hymn Paul uses in his epistle to the Philippians. This hymn speaks of Yeshua pouring Himself out as a sacrifice. After establishing the fact that Yeshua existed in the "very nature of God" (Phil 2:6), the hymn goes on to speak of His incarnation as a true human being (not some super-human or some façade of humanity) Who became "obedient to death." While truly human, Yeshua had a unique status in the sense that He could "become obedient to death." No one who has inherited a fallen nature from Adam has the option of whether or not to submit to death. Death is inevitable for us all (Heb 9:27). But not so in the case of Yeshua. Death had no power over Him. For Him to die, therefore, was an act of His own sovereign and voluntary choice. Moreover, because He willingly submitted to death, even the worst sort of death by excruciating execution as a criminal punished by crucifixion, Yeshua was highly exalted and the "name above all names" was bestowed upon Him (Phil 2:9). Paul is careful in the choice of his words, for he does not write that a name was "given" to Yeshua, but "bestowed" (*charizomai*) upon Him, suggesting more the idea that the glory He had with the Father before the world began (cf. Jn 17:5) was restored. While Yeshua existed from all eternity, without a beginning, He was not fully known as He is now, having died, raised from the dead, and ascended to the right hand of the Father on high. It was through His humiliation that He would forever be known as the One possessing a "name above every name." And what is that name? Phil 2:11 tells us: "every tongue will confess that Yeshua Messiah is Lord (*kurios*)." While the name *kurios* may be understood simply as "Master" or "Lord," Jewish believers of the 1st Century could not have missed the fact that in the Lxx of the Tanach, *kurios* is the Greek word used most often used to translate the ineffable Name, the Tetragram (Y-H-V-H). Is this not the highest of all names? And it is this Name by which the risen, exalted Messiah is now known. For this reason, Paul tells us that "at the name of Yeshua every knee will bow, of those who are in heaven and on earth and under the earth" (Phil. 2:10). Yes, indeed! Yeshua is worthy to be worshipped and as such, He is one with the Father, bearing the Name, by which we understand and confess that He fully participates in all the divine attributes revealed in the Name. This core belief of the Apostles is found in other contexts as well. Paul writes to Titus regarding the hope of Yeshua's return: looking for the blessed hope and the appearing of the glory of our great God and Savior, Messiah Yeshua, who gave Himself for us to redeem us from every lawless deed, and to purify for Himself a people for His own possession, zealous for good deeds" (Tit 2:13-14). The Greek construction of this amazing statement emphasizes that fact that both

Dit is een van de duidelijke punten van de tweede hymne die Paulus in zijn brief aan de Filippenzen gebruikt. Deze hymnen spreken van Yeshua die Zichzelf als een slachtoffer uitstort. Na de vaststelling van het feit dat Yeshua in de "natuur van God" bestond (Phil 2:6), gaat de hymne verder met over Zijn incarnatie te spreken als een echte mens (niet een supermens of met een façade van menselijk) Die "gehoorzaam tot de dood" werd. Hoewel waarachtig mens, had Yeshua een unieke status in de zin dat Hij "gehoorzaam tot de dood" kon worden. Niemand die een gevallen natuur van Adam erfde heeft de optie om zich al dan niet te aan de dood te onderwerpen. De dood is voor ieder van ons onvermijdelijk (Hebr. 9:27). Maar dat was niet zo in het geval van Yeshua. De dood had over Hem geen macht. Sterven was daarom een daad van Zijn eigen soevereine en vrijwillige keuze. Bovendien, omdat Hij zich gewillig aan de dood, zelfs de ergste soort van dood - door martelende executie - overgaf als een crimineel door kruisiging bestraft, werd Yeshua uitermate verhoogd en werd de "naam boven alle namen" aan Hem geschonken (Phil 2:9). Paul kiest zijn woorden zorgvuldig, want hij schrijft niet dat er een naam aan Yeshua werd "gegeven", maar aan Hem "toegekend" (*charizomai*) werd, wat meer het idee suggereert dat de heerlijkheid die Hij bij de Vader had, eer de wereld begon (vgl. Joh 17:5) hersteld werd. Terwijl Yeshua van alle eeuwigheid bestond, zonder een begin, was Hij niet volledig gekend zoals Hij nu is, gestorven, opgestaan uit de dood, en opgestegen naar de rechterhand van de Vader in den hoge. Het was door Zijn vernedering, dat Hij voor altijd bekend zou worden als de Ene die een "naam boven alle naam" bezit. En wat is die naam? Phil 2:11 vertelt ons: "elke tong zal belijden dat Jezus Messias Heer (*kurios*) is." Hoewel de naam *kurios* als gewoon "Master" of "Heer" kan verstaan worden, kon de Joodse gelovigen van de 1e eeuw het feit niet ontgaan zijn dat in de Lxx van de Tenach, *kurios* het Griekse woord is dat meestal gebruikt wordt om de onuitsprekelijke Naam, de Tetragram (Y-H-V-H) te vertalen. Is dit niet het hoogste van alle namen? En het is deze naam waarmee de opgestane, verheven Messias nu gekend is. Om deze reden, vertelt Paulus ons dat "bij de naam van Yeshua alle knie zich zal buigen, van hen die in de hemel en op de aarde en onder de aarde zijn" (Fil. 2:10). Ja, inderdaad! Yeshua is het waard om aanbeden te worden en als zodanig, is Hij één met de Vader, de Naam dragend, waarmee we begrijpen en belijden dat Hij volledig deelheeft aan alle goddelijke in de Naam geopenbaarde eigenschappen. Deze kern geloofspunt van de Apostelen is ook in andere contexten te vinden. Paulus schrijft aan Titus over de hoop op Yeshua's terugkeer: uitzien naar de zalige hoop en de verschijning der heerlijkheid van onze grote God en Heiland, Messias Yeshua, die Zich voor ons gegeven heeft om ons te verlossen van elke ongerechte daad, en om voor Zichzelf een volk te reinigen als Zijn eigen bezit, ijverig m.b.t. goede daden "(Tit 2:13-14). De Griekse constructie in de aanhef van vers 13 van deze verbazing-

“God” and “Savior” refer to “Messiah Yeshua” in the opening phrase of v. 13. Similarly, in Acts 20:28, in the oldest Greek manuscripts, Paul admonishes the elders of Ephesus to “shepherd the *ekklesia* of God which He purchased with His own blood.” Such language tells us that for Paul, the divine nature of Yeshua was a well established fact in his own understanding and theology. Likewise, in Rom 9:5, the grammar of the Greek favors understanding Paul’s use of “God” (*theos*) to refer to Yeshua: “whose are the fathers, and from whom is the Messiah according to the flesh, who is over all, God blessed forever. Amen.”

Simply put, if we accept the Apostolic Scriptures as God’s inspired word, then we also accept without reservation the full and complete deity of the Messiah, Yeshua. This does not mean we can explain how this is possible, or describe the ontological realities that such a confession entails. We do not seek to answer the mystery of how God could take on the form of a human being, or how, in pouring Himself out as a sacrifice, the unchangeable God could suffer at the hands of mutable, sinful, and mortal mankind. From a Hebraic perspective, we hold this mystery and the tension it creates as an inexplicable truth. What we cannot fully explain, we yet fully confess to be true.

In the midst of the Christological controversies that have arisen within the Torah movement, we at TorahResource want everyone to know exactly where we stand on this most vital issue. We fully affirm the deity of Yeshua as well as His complete humanity. We believe He existed from all eternity, without beginning and without end, and that He is not the product of creation but is Himself the Creator (Jn 1:3; Col 1:16-17). We believe that at the time determined by the Father, Yeshua was conceived by the miraculous power of the Spirit within Miriam (Mary), a virgin betrothed to Joseph. That He was born as the Gospels record and that He lived, suffered, and died as man, as the Gospel writers tell us. We believe that, just as He said, He arose on the third day, and that having showed Himself to many people during the time of counting the omer, He ascended into heaven where He now resides at the right hand of the Father, interceding for all who are His. As the exalted Son of God, He is that Son of Man spoken of by Daniel (7:13f). Who reigns in glory, and Who is therefore worthy of our worship and adoration, and that as we render our worship to Him, in doing so we give glory to the Father (Phil 2:11). We also believe that Yeshua will return to this earth according to the sovereign providence of God, and that He will gather all who are truly His and will reign in Jerusalem as the Davidic King in accordance

wekkende uitspraak benadrukt het feit dat zowel "God" als "Redder" naar "Messias Yeshua" verwijzen. Ook in Hand. 20:28, in de oudste Griekse manuscripten, vermaant Paulus de oudsten van Efeze om "de *ekklesia* van God, die Hij door Zijn eigen bloed verkregen heeft, te hoeden." Zulke taal vertelt ons dat voor Paulus, de goddelijke natuur van Yeshua naar zijn eigen inzicht en theologie een zeer vaststaand feit was. Ook in Rom 9:5 is de grammatica van het Grieks ten gunsten van het verstaan van Paulus' gebruik van "God" (*theos*) om te verwijzen naar Yeshua: "van wie de vaders zijn, en uit wie de Messias naar het vlees is, die boven alles God is, te prijzen in der eeuwigheid. Amen." Simpel gezegd, als we de Apostolische Schrift als Gods geïnspireerde woord accepteren, dan moeten we ook, zonder voorbehoud, de volledige godheid van de Messias Yeshua accepteren. Dit betekent niet dat we kunnen uitleggen hoe dit mogelijk is, of de ontologische realiteit kunnen beschrijven dat een dergelijke bekentenis met zich meebrengt. We streven niet naar een antwoord op het mysterie van hoe God de vorm van een menselijk wezen kon aannemen, of hoe, in het Zichzelf uitstorten als een offer, de onveranderlijke God zou kunnen lijden in de handen van veranderlijke, zondig en sterfelijk mens. Vanuit een Hebreeuwse perspectief, houden we dit mysterie en de spanning die het creëert als een onverklaarbare waarheid. Wat we niet volledig kunnen verklaren, belijden we nochtans van helemaal waar te zijn.

Te midden van de christologische controverses die binnen de Thora beweging zijn ontstaan, willen wij bij TorahResource dat iedereen weet waar we i.v.m. deze meest essentiële kwestie precies voor staan. Wij belijden ten volle de godheid van Yeshua en Zijn volledige mensheid. Wij geloven dat Hij van alle eeuwigheid bestond, zonder begin en zonder einde, en dat Hij niet het product van de schepping is, maar de Schepper zelf (Joh. 1:3; Col 1:16-17). Wij geloven dat op het door de Vader bepaalde moment, Yeshua door de miraculeuze kracht van de Geest ontvangen werd in Miriam (Maria), een maagd die verloofd was met Jozef. Dat Hij werd geboren zoals de evangeliën vermelden en dat Hij leefde, leed en stierf als mens, zoals de Evangelieschrijvers ons vertellen. Wij geloven dat, net zoals Hij zei, Hij op de derde dag verrees, en na zich aan veel mensen getoond te hebben in de tijd van het tellen van de omer, hij naar de hemel opsteeg, waar Hij nu aan de rechterhand van de Vader verblijft en pleit voor allen die van Hem zijn. Als de verheven Zoon van God, is Hij die Mensenzoon waarover door Daniel gesproken is (7:13v). Die regeert in heerlijkheid, en Die daarom onze aanbidding en verering verdient, en dat als wij onze aanbidding tot Hem richten, we zo doende eer aan de Vader geven (Phil 2:11). Wij geloven ook dat Yeshua naar deze aarde zal terugkeren op basis van de soevereine voorzienigheid van God, en dat Hij allen zal verzamelen die werkelijk van Hem zijn en in Jeruzalem als de Davidische koning zal regeren in overeenstemming met de woorden

with the words of the Prophets and Apostles. As such, we believe that Yeshua is the only way of salvation for any who would be saved (Acts 4:12), and that apart from Him, no eternal salvation or place in the world to come is possible.

In this short article, I have highlighted a few important verses that speak to the issue of Yeshua's deity. However, a fuller study is now available, which is the Christology course we have just recently completed at the TorahResource Yeshiva. The materials from this course consist of a 152 page syllabus that includes studies on a number of the most important Christological texts of the Apostolic Scriptures, as well as studies in early Jewish texts and a brief overview of the Christological debates of the early Christian Church. In addition to the syllabus, audio recordings of the 14 classes (mp3 format) are included on CD. For those of you who may want a more in depth study on the aspects of Yeshua's deity and humanity, I am confident that these materials will be helpful. You can purchase the entire course on the home page of TorahResource.

van de profeten en apostelen. Als zodanig, geloven wij dat Yeshua is de enige weg naar verlossing is voor iedereen die zou willen gered worden (Handelingen 4:12), en dat, los van Hem, geen eeuwige redding of plaats in de toekomstige wereld mogelijk is.

In dit kort artikel, heb ik gewezen op een aantal belangrijke verzen die over de kwestie van Yeshua's godzijn spreken. Er is nu echter een volledig onderzoek beschikbaar: de Christologie cursus die we onlangs aan de TorahResource Yeshiva hebben vervolledigd. De materialen van deze cursus bestaan uit een 152 pagina syllabus die studies bevat over een aantal van de belangrijkste christologische teksten van de Apostolische Geschriften, alsmede studies in oude Joodse teksten en een kort overzicht van de christologische debatten van de eerste Christelijke Kerk. In aanvulling op de syllabus, worden audio opnames van de 14 lessen (mp3-formaat) op CD bijgevoegd. Voor degenen onder u die een meer diepgaande studie over de aspecten van de godzijn en menszijn van Yeshua willen, ik ben vol vertrouwen dat deze materialen nuttig zullen zijn. U kunt de gehele cursus aankopen op de home page van TorahResource.